MUASIR SELEFİ ALİMLERDEN

ŞİA HAKKINDA

Şeyh Abdulaziz bin Abdullah bin Baz
Şeyh Muhammed Nasiruddin el-Elbani
Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymin

KİTAB VE SÜNNET

بسم الله الرحمن الرحيم

MUASIR SELEFÎ ALİMLERDEN
ŞİA HAKKINDA

ŞEYH ABDULAZİZ İBN ABDULLAH BİN BAZ
ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ
ŞEYH MUHAMMED BİN SALİH EL-USEYMİN

kitabvesunnet.blogspot.com

KİTAB VE SÜNNETE DAVET NEŞRİYYAT
1437

MUASIR SELEFÎ ALİMLERDEN
ŞİA HAKKINDA

ŞEYH ABDULAZİZ İBN ABDULLAH BİN BAZ
ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ
ŞEYH MUHAMMED BİN SALİH EL-USEYMİN

tercüme
Ebu Turab bin AbdurRahman es-Sivasi

ihtisar ve yayına hazırlama
Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

kapak tasarım
Ebu Ubeyd bin Ebi Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat
kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKIFTIR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

بسم الله الرحمن الرحيم

MUKADDİME

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'adır. Şehâdet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O, tektir ve O'nun şerîki yoktur Ve şehadet ederim ki Muhammed, O'nun kulu ve Resûlu'dur. Allah'ın salâtu selâmı onun üzerine ve âlinin ve ashâbının üzerine olsun.

Emmâ ba'du:

Bu eser, Oniki İmamcı Rafızî Şîa hakkında, onların hâli ve bozuk inançları husûsunda büyük âlimlerin vermiş oldukları bazı fetvaları işlemektedir.

Meydanda, İran'da -ki Şîa'nın bu kolunun lideri İran'dır-, Irak'ta, Arap Yarımadasında, Şam ve Mısır'da, son dönemlerde Afrika'da, Afrika'nın kuzeyinde ve özellikle de Cezâyir beldemizde en çok boy gösteren Şîa mezhebi budur.

kitabvesunnet.blogspot.com

Bu eseri fâideli kılmasını ve onu Dîn Gününde benim için bir azık kılmasını Allah'tan niyaz ederim. O (celle celaluhu), her şeye kadîrdir.

Ve hamd, âlemlerin Rabbi Âllah içindir.

Ebu AbdUllah el-Sa'dî[1]

[1] Okuduğunuz bu çalışma tarafımızdan ihtisar edilip bilâhare tercüme ettilmiştir. Aslı "Kibâr-ı Ulemanın Şîa Hakkındaki Fetvaları" ünvanıyla Cezâyir'in Vahran şehrinde "Muhammed Harekâtı Kooperatifi" tarafından hicri 1434 senesinde Arapça basılmıştır. Net ortamında neşri mevcuttur.

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞİİLERİN KAFİR OLDUĞUNA HÜKMOLUNABİLİR Mİ?

Muhterem Şeyh Useymîn (rahimehUllah)'a şöyle sorulmuştur:

"Şiiler, kafir hükmünde kabul edilebilirler mi? Ve Allahu Teâlâ'ya, şiilere karşı kafirlere yardım etmesi için dua edebilir miyiz?"

Şeyh, bu soruya şu şekilde cevap vermiştir:

"Küfür, şer'î bir hükümdür ve buna karar verecek olan (yalnızca) Allah ve Resûlu'dur. Kitab ve Sünnet tarafından küfür olduğuna delâlet olunan şeyler küfürdür. Kitab ve Sünnet tarafından küfür olmadığına delâlet olunan şeyler ise küfür değildir.

Kitab ve Sünnet'ten delil kaim olmadığı sürece kimse kimseyi tekfir edemez ve tekfir etme hakkı yoktur. Bilinen şu ki kimsenin, Allah'ın haram kıldığını helal kılma ve Allah'ın helal kıldığını da haram kılma veya Allahu

kitabvesunnet.blogspot.com

Teâlâ'nın Kitab ya da Sünnet'te vacip kılmadığını vacip kılma yetkisi yoktur. Hiç kimsenin, Allah'ın Kitab ya da Sünnet'te tekfir etmediği kimseyi tekfir etme hakkı yoktur.

Tekfir edebilmek için dört şartın oluşmuş olması gerekmektedir:

Birincisi: Bir kavlin, fiilin ya da terkin (bir amelin vesaire terk edilmesinin), Kitab ve Sünnetin muktezası ile küfür olduğunun sâbit olmasıdır.

İkincisi: Mükellef tarafından işlendiğinin sâbit olmasıdır.[2]

Üçüncüsü: Hüccetin tebliğ edilmiş olmasıdır.

Dördüncüsü: O kimsenin tekfir edilmesine engel olacak bir husûsun bulunmamasıdır.

Bir kavlin, fiilin ya da terkin (bir amelin vesaire terk edilmesinin), Kitab ve Sünnet'in muktezası ile küfür olduğu sâbit değil ise, hiç kimse onun küfür olduğuna

[2] [MÜTERCİMİN NOTU: İzahı şu şekildedir: "Küfür kavlinin veya fiilinin, mükellef bir kimse tarafından işlendiğinin ispat edilmiş olmasıdır. Küfür fiilini işlediği ispat edilemeyen bir kimse, zanna dayanarak tekfir edilemez."]

hükmedemez. Çünkü böyle bir şey, Allah aleyhine ilimsiz söz söylemek olur.

Allahu Teâlâ şöyle buyurmuştur:

'De ki: Rabbim ancak fuhşiyatı, onlardan zahir olanı ve batın olanı ve günahı ve haktan gayri bağiliği ve hakkında bir sultân[3] inzâl etmediğini Allah'a şerik koşmayı ve bilmediğinizi Allah hakkında söylemenizi haram kılmıştır.'[4]

Allahu Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

'Ve senin için hakkında ilim olmayan (şeyin) **ardına düşme. Muhakkak ki kulak ve göz ve kalb hepsi ondan mes'ûl olacaktır.'**[5]

Eğer bu (küfür) fiilinin mükellef tarafından işlendiği ispat edilmiş değil ise, Allahu Teâlâ'nın **'Ve senin için hakkında ilim olmayan** (şeyin) **ardına düşme.'** şeklindeki kavline binâen o mükellefe salt zanna dayanarak iftira edilmesi helal değildir. Çünkü bu durum, haksız yere masum kanının helal kılınmasına yol açar.

---

[3] delil, bürhan, kanıt

[4] A'râf Sûresi, 33. âyet. Âyet meâlleri "Selefi Kur'an Meâli" isimli çalışmamızdan iktibastır. [Yayıncı]

[5] İsrâ Sûresi, 36. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

Sahîhayn'de AbdUllah bin Ömer (radıyAllâhu anhumâ) hadîsinden nakledildiğine göre Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

'Herhangi bir kimse, kardeşine 'ey kafir!' derse; bu söz o ikisinden birine isabet eder. Eğer onun dediği gibi ise tamamdır. Aksi takdirde 'kafir' sözü, 'ey kafir' diyen kimsenin üzerine döner.'[6] Bu, Müslim'in lafzıdır.

Ebu Zerr (radıyAllâhu anh)'tan, onun Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i şöyle buyururken işittiği rivayet olunmuştur:

'Bir adam bir adamı fasıklıkla itham ettiğinde ve küfür ile itham ettiğinde, sözün sahibi o adam böyle olmasa bile o söz kendi üzerine döner.'[7] Bu hadîsi Buhari tahrîc etmiştir. Müslim'de de bu hadîs mânâ itibarı ile vardır.

Bir kişiye hüccet ulaşmamış ise, aşağıdaki âyetler mucibince, o kimsenin de küfrüne hükmolunamaz;

[6] Buhari, Edeb, 73; Müslim, İman, 111; Ayrıca Bknz.: Tirmizî, İman, 16
[7] Buhari, Edeb, 44; Müslim, İman, 112

kitabvesunnet.blogspot.com

'Ve bu Kur'an bana, onunla sizi ve kime ulaşırsa inzar etmem için vahyedildi.'[8]

'Ve Rabbin memleketleri helâk edici olmadı, merkezlerine üzerlerine âyetlerimizi tilavet eden bir resûl irsal etmedikçe. Ve Biz memleketleri -ve ehli zalimler (ise) **müstesna- helâk edici olmadık.'**[9]

'Muhakkak Biz sana vahyettik, Nûh'a ve ondan sonraki nebîlere vahyettiğimiz gibi…'[10]

'Resûllerden sonra, insanların, Allah'a karşı bir hüccetleri olmaması için mübeşşir[11] **ve münzir**[12] **resûller** (gönderdik)**. Ve Allah Azîz, Hakim olandır.'**[13]

'Ve biz bir resûl ba's etmedikçe azab ediciler olmadık.'[14]

---

[8] En'âm Sûresi, 19. âyet
[9] Kasas Sûresi, 59. âyet
[10] Nisâ Sûresi, 163. âyet
[11] tebşir edici, müjdeleyici
[12] inzar edici, uyarıcı
[13] Nisâ Sûresi, 165. âyet
[14] İsrâ Sûresi, 15. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

Müslim'in Sahih'inde, Ebu Hureyre (radıyAllâhu anh) hadîsinden nakledildiğine göre Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

'Muhammed'in nefsi elinde olana yemin olsun ki, bu ümmetten -yani davete muhatap olan ümmetten- beni işiten bir kişi; bir Yahudi, bir Nasrani, risaletime iman etmeden ölürse, o kimse ancak Ateş ashabından olur.'[15]

Ama bir kimse, kendisine hüccet tebliğ edilmemiş birisi ise, o kimse İslâm'ı din edinemez ve dünyada da Müslüman muamelesi görmez. Böyle bir kimsenin Âhiretteki durumuna gelince; en sahih kavle göre onun hâli Allah'a aittir.

Bu üç şart tamâm olduğunda, yani:

a) Kitab ve Sünnet muktezasınca bu sözün, fiilin veya terkin küfür olduğu sâbit olmuş ise

b) mükellef bir kimsenin, o küfür fiilini işlediği ispat edilmiş ise

[15] Müslim, İman, 240

kitabvesunnet.blogspot.com

c) o mükellefe hüccet tebliğ edilmiş ise; ama o kimse hakkında tekfîrine engel olan bir husûs vâr ise, bu durumda o kimse, o engel nedeni ile tekfir edilemez.

Tekfîre mâni olan hususlar arasında şunlar yer almaktadır:

İkrah; Kişi, kalbi îman ile mutmain olduğu hâlde, küfre zorlanmış ve buna binâen küfre düşmüş ise, ikrah engelinin mevcudiyeti nedeni ile o kişinin kafir olduğuna dair hüküm verilmez.

Allahu Teâlâ şöyle buyurmuştur:

'Kalbi îman ile mutmain olduğu hâlde küfre ikrah edilen müstesna, kim imanından sonra Allah'a küfreder ve lâkin küfre sadrını açarsa, artık onların üzerine Allah'tan bir gazab vardır ve onlar için azîm bir azâb vardır.'[16]

Kişinin maksadının muğlak olması, şiddetli sevinç, hüzün, korku ve benzeri bir nedenle ne söylediğini bilmemesi de tekfîre mani hususlardan birisidir. Çünkü Allahu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

[16] Nahl Sûresi, 106. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

'Ve hatâ ettiklerinizde sizin üzerinize bir günah yoktur ve lâkin kalblerinizin teammüd[17] ettiğinde (vardır)**. Ve Allah Gafur, Rahîm olandır.'**[18]

Müslim'in Sahîh'inde Enes bin Malik (radıyAllâhu anh)'ın şöyle dediği nakledilmektedir: Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

'Allah, mü'min kulunun tevbesi nedeni ile şu kimseden daha çok sevinir: öyle bir kimse ki, kurak bir toprakta devesi ile seyahat ediyor. Devesinin üzerinde yiyeceği ve içeceği de vardır. Derken adam uykuya dalar. Uyandığında bakar ki devesi gitmiş. Nihayet kendisine şiddetli bir susuzluk hâli erişir. Sonra kendi kendine der ki: 'Artık ben ilk bulunduğum yere döneyim de orada ölünceye kadar uyuyayım.' Adam gider ve ölmek üzere başını kolunun üzerine koyar. Bir ara uyanır ve bakar ki devesi yanıbaşında duruyor; bütün yiyeceği ve içeceği de devenin üzerinde. Adam devenin yularını tutar ve sonra sevincinin şiddetinden şöyle der: 'Allahım! Sen benim kulumsun ve ben senin Rabbinim.' Adam, şiddetli sevinçten ötürü böyle hatâlı bir cümle kurar.'[19]

---

[17] kasden, bile bile

[18] Ahzab Sûresi, 5. âyet

[19] Müslim, Tevbe, 7; Ayrıca bknz.: Tirmizî, Kıyamet, 49; İbni Mace, Zühd, 30

kitabvesunnet.blogspot.com

Bu adam, (normalde) kişiyi İslam'dan çıkaracak bir cümleyi, şiddetli bir sevinç eseri söylemiştir. Ama bu adamın kasdının muğlak olması ve şiddetli sevinç nedeni ile ne söylediğini bilmemesi, o kişinin İslam'dan çıkmasına mâni olmuştur. Aslında o kişi, Rabbine senâ etmek istemişti ama şiddetli sevinçten ötürü böyle söylemişti. Şayet o cümleyi bilerek söylese idi kafir olurdu.

Haklarında tekfîrin şartlarının tahakkuku ve tekfîre engel olan hususların nefyi sâbit olmadığı sürece muayyen bir taifeye veya şahse küfür ıtlâk etmekten sakınmak vaciptir.[20]

Durum böylece açığa çıkınca; şüphesiz ki Şia, çok çeşitli fırkalar hâlindedir. Sefarini, Akîde adlı eserinin şerhinde, Şia'nın 22 fırkaya ayrıldığını zikretmektedir. Buna göre de, bu fırkalar hakkında verilecek olan hüküm, onların Sünnet'ten uzaklık derecelerine bağlı olacaktır. Sünnet'ten daha uzak olan, dalâlete daha yakın olacaktır.

Şia fırkalarından olan Rafızîler, râşid halîfelerin -Allah hepsinden razı olsun- dördüncüsü olan mü'minlerin emîri Ali bin Ebî Talib (radıyAllahu anh)'a, Ali bin Ebî Talib ve diğer hidayet imamlarının razı olmayacağı derecede aşırı bir biçimde taraf olmuşlardır. Aynı şekilde Rafızîler, diğer

[20] [MÜTERCİMİN İZAHI: Yukarıda bahsedilen 4 şartın tamamı mevcut olmadığı sürece, herhangi bir taife veya kişi tekfîr edilemez.]

kitabvesunnet.blogspot.com

halîfelere -özellikle de ilk iki halîfe olan Ebu Bekir ve Ömer (radıyAllahu anhumâ)'ya- aşırı bir şekilde cefâ etmişler; o ikisi hakkında, bu ümmet fırkalarından hiçbirinin söylemediği şeyleri söylemişlerdir.

Şeyhulİslam İbni Teymiyye (rahimehUllah), Mecmû'ul-Fetâvâ adlı eserinde (3/356) (der ki:)

'İbni Kasım Mecmû'unda şöyle demiştir: 'Rafızîlerin kavlinin aslı şudur: Onlara göre Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem), hilâfet husûsunda Ali hakkında, özrü ortadan kaldıracak şekilde kat'î bir sûrette hüküm vermiştir; Ali, masum bir imamdır; Ali'ye muhalefet eden kafirdir; muhacirler ve ensâr, nassı gizlemiş, masum imamı inkâr etmiş, hevâlarına tâbi olmuş, dîni tebdîl etmiş/değiştirmiş, Şerîat'ı değiştirmiş, zulmetmiş, haksızlıkta bulunmuş; hatta 15-20 kişilik az bir kısmı hariç kalan sahabîler kafir olmuşlardır. Rafızîler ayrıca, 'Ebu Bekir, Ömer ve diğer sahabîler münafık idiler' diyorlar. Hatta Rafızîler, 'Bu sahabiler iman ettiler ama sonra kafir oldular.' bile diyebiliyorlar.

Rafızîlerin çoğu, onların kavillerine muhalefet edenleri tekfir etmekte ve kendilerini mü'min olarak adlandırmaktadırlar. Karmatî, Bâtınî vesaire zındıklar gibi zındık ve münafıkların anneleri, Rafızîlerden zuhur etmiştir.'

kitabvesunnet.blogspot.com

Yine İbni Teymiyye'nin, zikrolunan eserin 4/428-429 no'lu bölümünde ve kıymetli kitabı 'İktizâu's-Sırâtı'l-Müstakîm Muhalefetu Ashâbi'l-Cahîm (Sırât-ı Müstakîmin Gereği, Cahîm Ashâbına Muhalefet Etmektir)'de Rafızîler hakkında yazdıklarına da bakınız. İbni Teymiyye, Doktor Nâsır al-Akl tahkîkli İktizâ adlı eserinin 951. sayfasında şöyle demektedir:

'Şirk vesair bid'atlar, yalan ve iftirâ üzerine kurulmuştur. Bunun için herhangi bir kimse, Tevhîd ve Sünnet'ten ne kadar uzak ise, şirke, bid'ate ve iftiraya o derece yakındır. Rafızîler buna misal teşkil etmektedir. Onlar, hevâ ehli tâifelerin en yalancısı, en müşrikidirler. Hevâ ehli içerisinde, onlardan daha yalancısı, Tevhid'ten onlar kadar uzak olanı yoktur. Hatta onlar, içlerinde O (azze ve celle)'nin isminin zikredildiği Allah mescidlerini tahrîp ederler; mescidleri cemaatten ve namaz kılanlardan men' ederler; Allah ve Resûlun'un, ittihâz edilmelerini nehiy buyurmuş oldukları kabir üstü meşhedleri/türbeleri imar ederler…'

Muhibbuddîn el-Hatîb'in, 'el-Hutûtu'l-Arîza (Geniş Çizgiler)' adlı eserinde yazdığı, 'Mefâtîhu'l-Cinân (Cennetlerin Anahtarları)' adlı kitaptan naklettiği şu Rafızî duasının metnine bakın:

kitabvesunnet.blogspot.com

'Allahım! Muhammed'e ve Muhammed'in âline salât eyle! Kureyş'in iki putuna, iki cibtine/şeytanına, iki tağutuna ve onların iki kızına lanet eyle!'

Yazar diyor ki:

'Rafızîler, cibt ve tağut kelimeleri ile Ebu Bekir ve Ömer'i; onların iki kızı ifadesi ile de mü'minlerin annesi Âişe'yi ve mü'minlerin annesi Hafsa'yı (Allah hepsinden razı olsun) kastetmektedirler.'

Tarih okuyan herkes, Bağdat'ın düşmesinde ve oradaki İslam hilâfetinin sona ermesinde Rafızîlerin parmağı olduğunu bilir. Rafızîler, Tatarların Bağdat'a girmelerine yardımcı olmuşlardır. Tatarlar da halktan olsun âlimlerden pek çok kimseyi katletmişlerdir.

Şeyhulİslam İbni Teymiyye, 'Minhâcu's-Sünne (Sünnet Minhâcı/Metodu)' adlı eserinde, hilâfet merkezi Bağdat'a Tatarların getirilmesi noktasında Rafızîlerin büyük çaba harcadıklarını zikretmiştir. Akabinde kafirler -yani Tatarlar-, Haşimoğullarından ve diğer kabîlelerden o kadar çok Müslümanı katletmişlerdir ki katledilenlerin sayısını ancak Allah bilir.

kitabvesunnet.blogspot.com

Onlar Bağdat civarında, 1.870.000 küsür insanı katletmişler; Abbasi halîfesini öldürmüşler; Haşimî kadınları ve Haşimî çocukları esir almışlardır.[21]

'Takiyye', Rafızî akîdesinin bir parçasıdır. Takiyye, bâtındakinin/içtekinin aksini izhâr etmektir. Şüphe yok ki bu, kendisi ile aldanan insanların aldatıldığı bir tür münafıklıktır.

Münafıklar İslam'a, açık küfür sahiplerinden daha çok zarar vermişlerdir. Bunun için Allahu Teâlâ, münafıklar hakkında tam bir sûre inzâl buyurmuştur. Münafıkların ahvâlini ilan etmek ve onlara karşı sakındırmak için, pek çok hafta Cuma namazında bu sûreyi okumak, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünnet'inden idi.

Bu surede '**Onlar düşmandır, artık onlardan sakın...**'[22] şeklinde geçmektedir.

Sual sahibinin 'Allahu Teâlâ'ya, şiilere karşı kafirlere yardım etmesi için dua edebilir miyiz?' şeklindeki sorusuna gelince;

---

[21] Adı Geçen Eser, 4/592; Muhammed Reşâd Salim'in tahkîki

[22] Münâfikuun Sûresi, 4. ayet

kitabvesunnet.blogspot.com

Cevap: Mü'min için en evlâ ve en liyakatli olan, kafirleri perişan etmesi ve sadık mü'minlere yardım etmesi için Allahu Teâlâ'ya dua etmektir. O mü'minler ki onlar, kalpleri ve dilleri ile, Allahu Teâlâ'nın şu kavlinde buyurmuş olduğu duayı yaparlar:

'Ve onlardan sonra gelenler derler ki: Rabbimiz bizi ve bizden önce îman ile geçmiş kardeşlerimizi mağfiret et ve îman edenlere kalplerimizde kin tutturma! Rabbimiz! Muhakkak ki sen Rauf'sun, Rahîm'sin!'[23]

Ve mü'minler, ifrât ve tefrîte düşmeden, herbirinin fazîletini teslîm ederek ve menzilesini ikrâr ederek, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashâbını velî/dost edinirler.

Allahu Teâlâ'dan, mü'minlerin kelimesini hak üzere cem' etmesini, mü'min olmayanlara karşı onlara nusret vermesini niyaz ederiz."[24]

[23] Haşr Sûresi, 10. âyet

[24] [M.C. 3/51] Şeyhlerin beyânatlarının dipnotlarını eserin aslından motamot çevirdik. [Yayıncı]

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞÎA FIRKALARININ EN TEHLİKELİSİ

AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (rahimehUllah) şöyle demiştir:

"Şîa, pek çok fırka hâlindedir ve her bir fırkanın kendine özgü bid'atleri vardır. Bu fırkaların en tehlikelisi, *'Oniki imamcı Humeynici Rafızî'* fırkasıdır. Çünkü hem bu fırkaya davet edenlerin sayısı çoktur; hem de bu fırkanın akîdesi dâhilinde, Ehl-i Beyt'ten istigâse/yardım dilemek gibi büyük şirk fiilleri mevcuttur.

Humeynici Rafızîler kendi zanlarına göre, Ehl-i Beyt mensuplarının ve özellikle de oniki imamın gaybı bildiğine inanmakta; içlerinde Ebu Bekir ve Ömer (Allah onlardan razı olsun) gibi zatların yer aldığı sahabîlerin genelini tekfir etmekte ve onlara sövmektedirler.

O Rafızîlerin üzere bulunduğu bâtıl hâlden bizi selâmete çıkarmasını Allah'tan niyaz ederiz.

kitabvesunnet.blogspot.com

Ama bu durum, Kitab ve Sünnet'ten alınan deliller ışığında Rafızîlerin Allah'a davet edilmelerine ve düşmüş oldukları bâtıldan çekilerek doğru yola irşâd edilmelerine mâni değildir.

Allah'tan senin için ve Ehl-i Sünnet kardeşlerin için, O (celle celalu)'huyu razı edecek daha fazla muvaffakiyet dilerim. Allah, her hayra erişme husûsunda size yardım eylesin!"[25]

[25] [M.C. 4/439]

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞÎA AKÎDELERİNİN ÎZAHI

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (rahimehUllah)'a şöyle sorulmuştur:

"Biz, Şîa ile muhalif olduğumuz vecihleri/hususları bilmeye şiddetle ihtiyaç duymaktayız. Sizden, Şîa akîdelerini izah etmenizi rica ediyoruz. Allah herkesin basîretini nurlandırsın."

Şeyh bu soruya, şöyle cevap vermiştir:

"Şîa pek çok fırkaya ayrılmıştır. Az bir zaman diliminde tüm Şîa hakkında konuşabilmek pek mümkün değildir. Özeti şu ki Şîa içerisinde Ali'ye ibadet ederek, *'Ya Ali!'* diye seslenerek, Fatıma, Hasan ve diğerlerine ibadet ederek kafir olanlar vardır.

Yine Şîa içerisinde, *'Cibril (aleyhisselam) emanete ihanet etti; nübüvvet Ali'nin hakkı idi, Muhammed'in değil!'* diyenler ve türlü çeşit insan vardır.

kitabvesunnet.blogspot.com

Onların İmamiye diye adlandırılan kolu -ki onlar Rafıza İsnâ Aşeriye'dir- Ali'ye ibadet etmektedir.

Onlar, kendi imamlarının meleklerden ve nebîlerden bile daha fazîletli olduğunu iddiâ etmektedirler. Ayrıca onların içerisinde pek çok kol vardır. İçlerinde kafir olanlar da vardır, kafir olmayanlar da vardır.

Onların en ılımlısı ve en sakini şöyle diyenlerdir: *'Ali, önceki 3 halîfeden daha fazîletlidir.'* Bu sözü söyleyen kimse kafir olmaz ama hatâlıdır. Çünkü Ali, dördüncü halîfedir. Ebu Bekir es-Sıddık, Ömer ve Osman, Ali'den daha fazîletlidir. Ali'yi önceki 3 halîfeden daha fazîletli gören kimseler hatâ etmiş ve sahabe icmâsına muhalefet etmişlerdir, ama kafir olmamışlardır.

Şîa, tabaka tabaka ve kısım kısımdır. Onları araştırmak isteyen kimseler, imamların kitaplarına, örneğin Muhibbuddîn el-Hatîb'in 'el-Hutûtu'l-Arîza (Geniş Çizgiler)' adlı kitabına, Şeyhulİslam İbni Teymiyye'nin 'Minhâcu's-Sünne (Sünnet Minhâcı/Metodu)' adlı kitabına, ve İhsan İlahi Zahîr'in 'Şîa ve Sünnet'[26] adlı eseri gibi bu konu hakkında telif edilmiş olan diğer eserlere müraacat etsinler.

[26] Bu eser Türkçe'ye tercüme edilip "Şia'nın Kur'an, İmâmet ve Takiyye Anlayışı" ismiyle 1984 senesinde basılmıştır. Net ortamında mevcuttur. [Yayıncı]

kitabvesunnet.blogspot.com

Sayılan kitapların dışında da bu konuyu ele alan pek çok eser mevcut olup bu eserler, Şîa türlerini belirtmekte, onların gulatını ve şerlerini beyan etmektedir.

Allahu Teâlâ'dan afiyet dileriz. İmâmiye-i İsnâ Aşeriye ve Nusayriye, Şîa fırkalarının en habislerindendir ve onlara 'Rafızîler/Reddediciler' denilmektedir.

Çünkü onlar, Şeyhayn'den -yani Ebu Bekir ve Ömer'den- uzaklaşmayı kabul etmedi diye Zeyd bin Ali'yi reddetmiş, ona muhalefet etmiş ve onu dışlamışlardı. Müslüman olduğunu iddiâ eden herkesin Müslüman olduğu sonucuna varılmaz. Müslüman olduğunu iddiâ eden kimsenin davasına bakılır. Eğer o kimse Allah'a bir olarak ibadet ediyorsa, Allah Resûlu'nu tasdîk ediyorsa, Resûl'un getirdiğine tâbi oluyorsa işte o kimse Müslümandır.

Ama bir kimse, Müslüman olduğunu iddiâ ettiği hâlde Hüseyin'e ibadet ediyorsa, Fatıma'ya ibadet ediyorsa, Bedevî'ye ibadet ediyorsa ve diğerlerine ibadet ediyorsa, o kimse Müslüman değildir.

Allah'tan selâmet ve âfiyet dileriz. Aynı şekilde bir kimse, Müslüman olduğunu iddiâ etse bile, şayet dîne sövüyorsa veya namazı terkediyorsa, veya dîn ile alay ediyorsa, veya namazla ya da zekatla ya da oruçla veya Muhammed (sallaAllahu aleyhi ve sellem) ile alay ediyorsa

kitabvesunnet.blogspot.com

ve Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i yalanlıyorsa veya *'Muhammed (aleyhisselatu vesselam) cahildir'* diyorsa veya *'Muhammed (aleyhisselatu vesselam) risâleti tamamlamadı ve apaçık teblîği tebliğ etmedi'* diyorsa, o kimse Müslüman olamaz. Bu fiillerin sahiplerinin hepsi kafirdir. Allah'tan âfiyet dileriz."[27]

[27] [M.C. 28/257]

kitabvesunnet.blogspot.com

ANA BABASI RAFIZÎLERDEN OLAN KİMSELER HAKKINDA

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (rahimehUllah)'a şöyle sual edilmiştir:

"Ana babası Rafızî olan kimse, onlara karşı nasıl muamele etmelidir?"

Şeyh bu soruya, şöyle cevap vermiştir:

"Bu durumda o kişi, ana babasını Allah'a davet eder ve onlara nasihatte bulunur; onlardan bâtıl geldiğini bildiği takdirde ise kendilerinden teberrü' eder/uzaklaşır ama onlar hakkında Allah'a takva eder.

Çünkü Allah (celle ve alâ) şöyle buyurmaktadır:

'Ve eğer hakkında ilmin olmadığı şeyi bana şirk koşman için seninle mücahede ederlerse o takdirde

kitabvesunnet.blogspot.com

onlara itaat etme. Ve dünyada onlara ma'ruf üzere musâhib[28] ol.'[29]

Yani kişi, ana-babasına ihsanda bulunur, onlara nasihat eder, onları Allah'a davet eder, onlara hidayet bahşetmesi için Allah'a dua eder, ve onlara şiddet uygulamaz. Çünkü onlar onun ebeveynidir ve Allah katında onların büyük bir hakkı vardır.

Ana-baba kafir de olsa, Yahudi de olsa, Nasrani de olsa, Müslüman evladın yapması gereken budur. Şüphesiz ki bu durumda Müslüman evlat, ana-babasını Allah'a davet eder; ve Allahu Teâlâ'nın: **'Ve dünyada onlara ma'ruf üzere musâhib ol.'** şeklindeki buyruğuna binâen onlara şiddet uygulamaz.

Çünkü ana-babaya yapılacak olan muamele, diğer insanlara yapılacak olan muamele gibi değildir."[30]

[28] Sohbet arkadaşı, dost, yoldaş

[29] Lokman Sûresi, 15. âyet

[30] [M.C. 28/259]

kitabvesunnet.blogspot.com

EHL-İ SÜNNET VE ŞÎA ARASINDAKİ FARK

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (rahimehUllah)'a şöyle bir sual tevcih edilmiştir:

"Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat ile Şîa arasındaki fark nedir?"

Şeyh bu soruya şöyle cevap vermiştir:

"Aralarında farklar vardır. Allah insanları müsâvi kılmamıştır. Salih amel işleyenler ile kötü amel işleyenler bir değildirler. İyiler ve facirler de eşit değildirler.

Kafirler ile Müslümanların arasını, Şîa ile diğerlerinin arasını tefrik etmek gerekmektedir.

Şîa bid'atçıdır ve onlar pek çok kısma ayrılmış durumdadır. İçlerinde Rafızîler, Nusayrîler ve İsmailîler gibi taifeler vardır. Yine Şîa'nın bu sayılanlar dışında da pek çok sınıfları olup onlar tabaka ve kısımlara ayrılmışlardır.

kitabvesunnet.blogspot.com

Şîa içerisinde, Rafızîler, Nusayrîler ve benzerleri gibi olup, ehl-i beyte tapan ve onlara ibadet eden, Allah'ın dûnunda ehl-i beyte dua eden ve onlardan yardım dileyen gruplar vardır ki bunlar kafirdir.

Allah'tan afiyet dileriz."[31]

[31] [M.C. 28/260]

kitabvesunnet.blogspot.com

SÜNNET VE ŞİA ARASINDAKİ İHTİLAF VE SÜNNET'E EN YAKIN ŞİA FIRKASI

İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Konseyine şöyle sorulmuştur:

"Sünnet ve Şîa arasındaki (i)h(t)ilâfı ve Sünnet'e en yakın Şîa fırkasının hangisi olduğunu izah etmenizi rica ediyorum."

Cevap:

"Tevhid, nübüvvet, imâmet ve diğer konulara taalluk eden meselelerde Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat ile Şîa arasındaki farklar pek çoktur. Pek çok âlim, bu hususta eserler telif etmişlerdir.

Örneğin Şeyhulİslam İbni Teymiyye, 'Minhâcu's-Sünne' adlı eserinde; Şehristâni, 'el-Milel ve'n-Nihal' adlı eserinde, İbni Hazm, 'el-Fisal' adlı eserinde bu konuyu tetkik etmişlerdir.

kitabvesunnet.blogspot.com

Ayrıca Muhibbuddîn el-Hatîb'in 'el-Hutûtu'l-Arîza' adlı eserinde ve 'Muhtasaru't-Tuhfe el-İsnâ Aşeriye'[32] adlı eserinde bu konu ele alınmıştır. Konuyu, zikredilen kitaplardan mütaala ediniz.[33]

[32] Net ortamında "Oniki İmam Şiâ İnancının Temel Hatları" Türkçe olarak yayınlanmıştır.

[33] Fetva No: 8852.

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞÎA'YA NASIL MUAMELE EDİLECEĞİ HUSÛSUNDA NASÎHAT

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (rahimehUllah)'a şöyle bir nasihat taleb edilmiştir:

"Ben öğretmenim. Yanımızda Şii öğretmenler de var. Ben onlarla birlikte çalışıyorum. Sizden, onlara nasıl muamele etmem gerektiğine dair nasihat istirham istiyorum."

Şeyh şöyle demiştir:

"Onlara nasihatte bulunursunuz ve onları hayra yönlendirirsiniz. Onlara, Rafızîliğin caiz olmadığını öğretirsiniz. Şüphesiz ki vacip olan, Ali'yi sevmek ve ondan razı olmak ama bunu aşırılığa düşmeden yapmaktır. *'Ali gaybı bilir'* de denilemez, *'Ali masumdur'* da denilemez. Ali'nin Allah ile beraber uluhiyet sahibi olduğu söylenemez ve Ali'den medet/yardım dilenemez. Hasan için de, Hüseyin için de, Cafer-i Sadık ve diğerleri için de hüküm budur.

kitabvesunnet.blogspot.com

Şiilere, vacip olan imanın nasıl olması gerektiğini öğretirsiniz ve onlara nasihat edersiniz. Şayet onlar bid'at üzere ısrar ederlerse, size düşen onları terk etmektir. Bu durumda, onlar sizin yanınızda çalışıyor olsalar bile aranıza mesafe koyar, selamlarını almaz ve onlara selam vermezsiniz.

Ama eğer onlar bid'atlerini izhar etmez ve zahirde size muvafık gibi görünürlerse, bu durumda onların hükmü, münafıkların hükmü gibidir; ve siz onlara, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Medînedeki münafıklara muamele ettiği gibi münafık muamelesi yaparsınız, sıkıntı yoktur.

İslam'ını izhâr eden ve şerrden elini çekenlere Müslüman muamelesi yapılır; onların bâtındaki durumu Allah'a aittir.[34]

[34] [M.C. 28/265]

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞÎA'YA SELAM VERMEK

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (rahimehUllah)'a şöyle sual edilmiştir:

"Şiilere selam vermenin hükmü nedir?"

Şeyh bu suale, şöyle cevap vermiştir:

"Caiz değildir. Şia, Sünnet'e düşmanlığını ilan etmiş olduğu sürece onlara selam vermek caiz değildir.

Ama eğer, kendi nezdlerinde bilinen takıyye yolu üzere dahî olsa münafıklık ediyorlar ve Ehl-i Sünnet'e buğz izhâr etmiyorlarsa, bu durumda onlara selam verilebilir."[35]

[35] [Sual-Cevap No: 346] [MÜTERCİMİN NOTU: Eğer bir Şii takıyye yapıyor ve Müslüman gibi görünüyorsa ve Sünnet düşmanlığını açıkça yapmıyorsa, bu durumda o kişi zahiren Müslüman muamelesi görür ve selamı alınır ve ona selam verilir. Onun kalbî durumunu sadece Allah bilir. Zaten eğer o kişi, kalbinde küfür inancı taşıyor ama kendisini Müslüman gibi gösteriyorsa, o kişi münafıktır ve hesâbı Allah'a aittir.]

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞÎA'YI TEKFÎR ETMEK CAİZ MİDİR?

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (rahimehUllah)'a şöyle sual edilmiştir:

"Şîayı umûmen tekfîr etmek doğru mudur? Yoksa onların sadece belli/bazı fırkaları mı tekfîr edilebilir?"

Şeyh bu soruya, şöyle cevap vermiştir:

"Biz daima ve her zaman diyoruz ki, Allahu Teâlâ'nın Şerîat'ında, Müslümanlardan bir taifenin veya bir cemaatin bilcümle tekfîr edilmesi caiz değildir.

Bu, caiz değildir.

Çünkü herhangi bir taifenin içerisinde, bir özür nedeni ile veya başka bir sebep ile tekfîr edilmeyi hak etmeyen kimseler olabilir. Aynı şekilde bir taife içerisinde, tekfîr edilmeyi hak eden kimseler de bulunabilir.

kitabvesunnet.blogspot.com

İşte bu nedenle, hiçbir şekilde, Şîa'nın tamamının kafir olduğunu veya örneğin tüm Zeydîlerin kafir olduğunu, ya da Haricîlerin veya İbazilerin veya mazide var olmuş ve bazı kalıntıları günümüze kadar ulaşmış bu tür diğer eski fırka mensuplarının tümünün kâfir olduğunu söylemek caiz değildir.

Konunun özü şudur ki, bilcümle tekfîr caiz değildir. Bu hususta ayrıntılara dikkat etmek gerekmektedir."[36]

[36] [Sual-Cevap No: 518]

kitabvesunnet.blogspot.com

ŞÎA'NIN MEHDÎSİ

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (rahimehUllah)'a şöyle sorulmuştur:

"Şîa'nın Mehdîsi kimdir?"

Şeyh bu soruya, şöyle cevap vermiştir:

"Şîa'nın mehdîsi hayâl olup mevcûdiyeti yoktur. Çünkü onlar mehdînin, yıllardan beri şöyle şöyle bir korunağın içerisinde bulunduğunu iddiâ etmekte ve her gün bir grup orduyu, asker ve süvariyi hazırlayıp onu karşılamak üzere mağaranın kapısına göndermektedirler.

İşte böylece onlar, dalâletleri içerisinde şaşkın şaşkın debelenip durmaktadırlar.

Sahih hadislerde müjdelenen Mehdî konusuna gelince; şu hadîs-i şerîfi zikredebiliriz:

kitabvesunnet.blogspot.com

'Allah, ismi ismime ve babasının adı babamın adına muvâfık bir adamı -yani Muhammed bin AbdUllah- göndermedikçe dünya sona ermez. O kişi yeryüzünü hak ve adaletle doldurur; zulüm ve haksızlığı kaldırır; ve yeryüzünde yedi ya da sekiz sene kalır.'[37]

Bu hadîs-i şerîften de anlaşılıyor ki Mehdî, müceddidlerden Muhammed bin AbdUllah isimli bir kişidir.

Mehdî, normal bir insandır; âlim ve ıslâh edicidir. İnsanlar, ilmi ve ıslâh ediciliği nedeni ile ona ittibâ edeceklerdir.

Bu nedenle Mehdî'nin zamanında insanlar, adâleti görecek; insanların bugün İslam ülkelerinde görmeye alışık oldukları eziyet ve zulmü görmeyeceklerdir."[38]

[37] Ebu Davud, 4284-4286; Ebu Davud, 5/92

[38] [Sual-Cevap No: 518]

kitabvesunnet.blogspot.com

kitabvesunnet.blogspot.com

kitabvesunnet.blogspot.com

Şiilere, vacip olan imanın nasıl olması gerektiğini öğretirsiniz ve onlara nasihat edersiniz. Şayet onlar bid'at üzere ısrar ederlerse, size düşen onları terk etmektir. Bu durumda, onlar sizin yanınızda çalışıyor olsalar bile aranıza mesafe koyar, selamlarını almaz ve onlara selam vermezsiniz.

Ama eğer onlar bid'atlerini izhar etmez ve zahirde size muvafık gibi görünürlerse, bu durumda onların hükmü, münafıkların hükmü gibidir; ve siz onlara, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Medînedeki münafıklara muamele ettiği gibi münafık muamelesi yaparsınız, sıkıntı yoktur.

İslam'ını izhâr eden ve şerrden elini çekenlere Müslüman muamelesi yapılır; onların bâtındaki durumu Allah'a aittir.

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz

MUASIR SELEFI ALIMLERDEN
ŞIA HAKKINDA
Şeyh Abdulaziz bin Abdullah bin Baz
Şeyh Muhammed Nasiruddin el Elbani
Şeyh Muhammed bin Salih el Useymin

KİTAB VE SÜNNET